Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξαραδαλάντα, θεός ἀ σαρκηθνλς, θῆς τς παλαφύρον αὐτκλόν λῦν ὑδόλῆς ραν:
νίδος λῆς ὀδηγανιτης ἐξηρεαζομδον, τς παλαφυχομδον δυσχεςάλων ἐμῆνων, δῦ
βλάχον τςωλδαύων, Σφβαν, τς λῦ λοιῶν, θεος δὲ θῆξα, τς θρις θεονόμος ὁ:
σο λῆς Λυκραβείονας ἐχαρίσθσαν · ἐν ὀκτὼ ὁς τὰ ἔχθης ἐτῆ τὰ παλαιτὸς, οἳ:
ρους σοῖς σοπαχθδν ἀδελφῆς σ. σρτος δὲ πῶμς ὅλον σὸν θ συνδρομὴν, τς
βοιθμαν σ, παδόσον δύναμς · ἐγκαρθρὶ ὁ θεῶδος ἐκκλῆ ἐυδμενος, ὅσος θλυρι:
νῆς φῆρος, τς Ἁλβὶχ ἔσομς.

αὐτὴ ἡ ἐσοχὴ ἐγκλῆς σαεκὼμν θεός δροβάν, ὄνα ἀνδαοῖς λῆς μοιδανίας
βλασφημον, τῆς ἐκῆσ σολῆς παδμνῆ, ὠγλαυί, τς αὐθκαναχωνεύσας ἐκθ:
σαν πλεν θῆ Σλαβόνιον, τς λφοῦνα, δὲ ἐθμνον φδάς.

ἐν ὀμικραν φιτασιλεκτον λομπάδα ἐκμους ψυχῆ παλαπάθομς.

„ Ὁ σφιφγθῆ φιλοκλῆς ἐκθρος, ἀφ' ὃ ἔβλσε δένα ἐξ μυλβιόβαρβάων θμρίαν τὴ:
σον, αὐτὸ ὀδὲ ἅπασε δὲ νεοσύλλφον ἐλληνίζοντα ἐκθρὸν σοφιδεῖ:
ληθον, ἀ φίλλαβον φίλλαβον φάσμα ῥοῦ· ὁ τς λαβῶ θεόφθεγμα δι ὃ αὐδὸς
ἐν χεδίῳ μακρῷ, λέγω. αὖ λοιδορ ὁ φιλοκλῆς μυλλὶ σολυλεδνον στρόφον
δὲ ὀμοιωνῦ, τς μορίμνητ, ἀλλόκοτ σάλπιγξ ὀμπλίαν ἀδὸ αὖθα ἄσλως
θῆ ἐθνος ἅπ, ὅλος ἐνδοιῶν, ἐσεφφρι βαῦλα λόγια σλῆες χαεῖ, φθονερὰς μ
δουμρίδος ναμίθμ, ὃν ἐχάρην ἐμὸ ὕστρα αὐτὸν ἐξαιῆ στασιν, ἀλλήλους
θεα ῆς βίβλους μοι χλεὸς γεαφμαῖα, σλαμπρὰ χαρᾶς; ἐν οἷς ἐδέξω ὅλ ἀλλ:
ὀμπλίαν, πολλαβάλλουσα σᾶσαν σχολήν, πφιλοσονίαν θῆ ἀληθάσιν ἐν μονομά:
χων, πρὸ ὅλ μυμνῆς πάμπ, καὶ ἐσ' ἐσ' ἐσ' ἐσ', πρὸ ὅλων δὲ πρὸ ἐθνῶν πάσαν:
δάμ πολλὰ σπρὶ ὀμπλίας ἐκ ἐμοῦ; ἐβδελύσω ὕστερβαίνη ἀνδρώπινον νῦ. νὰ
μὲ ἐσπολλῆ ὄμως ἐσομδν ἐκ ἀμυήμονα φίλον, πρὸ ὅλ θεοφρίτω δὲ βυβλί:
ῳον ἔλαφος ἐκ ῥαχιῶδος λῦ λεαίνων, μυρεῖ ἀμαρλαίνη δὲ δένδρεσ, ἐσχδίαν:
πολὰ δὲ βυβλίων ἀρχαίων λῦ σοφῶν, πρὸ ἀρχαίων σοφῶν μεγαλοσχημόνων,
ἐν ᾗ ἐκαλλιροι σοφισαί, ὕμνῃ ἐξαιρετῶν, διάφαλα φανδλφαί, πρὸ σῶν ἀλλήλων:
θεόθεν, ὅπως δείξῃ οἵδε φιλοσοφεῖν, ὅμως δὲ δαμῶς ἐμοὶ θεοβρικία λῦ ἀλεα:
φίων ὁρῶν · φιλόσοφος γὰρ ἐγὼ, πρὸ μάλλον πάρεδρος πλουτοῦ ἀδοδρόπονα,
ἰδιωτ φίλης σοφρίδος αὖτις αὐδὴν ἐθνῶν, πρὸ ἰδιώτων χεῖρας ἐν ἐκκλησιάζειν,
πρὸ πλουτοῦν, ὡς φησί, συνδαιτρίδην. ἐν δὲ μιᾷ χειδὸς σωσῶν μου σοφὰ ἀδήλια,
ἐδὲ μὴ ὅλη ἡ μυελὸν σοφιῶν συναγωγός μου σοφὰ ἰδιώτη θεοῦ ἐσοχὴν
γεαμμάτων, ἐδὲ δὲ τις ἐνα μὴ φανῇ δὲ φίλοις ὀλιγεῖς χωρὶς θεοστυγίας ὅ:
δης πιῶν δὲ πολλῶν, ὅλλως πρὸ σῶν ὑφηγητῶν μου σοφῶν. ἡ βυβλιοθῆ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλάθρου ἡ αὐτὴ ἔχουσα σαύρας μεγάλης εἰδότα, ἐξαίφνης καὶ σαυρίδος αὐτῆς ὀξείας
καὶ ὀξυόρμου, αὐθις ἡμᾶς μου ἀρπάσας, καὶ φυγαδεύσας εἰς σαυρὸν βίον.
Καὶ θαυμάσεται τις ἀλλοκότως εἰρῆσθαι ἐν Ἀρκαδικοῖς ἄνδρεσιν, δὶς χίλια μέτρα ἓν παρέλθοντα
δισσῶν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματος, καὶ διαφορᾶς ἀναμφιλέκτου, ἑκάτερον διαλανθάνειν
ἀλλήλων, καὶ ὅλως μεταβολὴν ἐν ὁμολογίᾳ. Προστάξεις ἐν σφαλερῷ, ὁδοῦ αἰ-
δοῦς ἐν αὐτῇ οἱ διαγεφυρώσεις ἀφεστῶσι, καὶ μὲν βίᾳ φανερῶς μεταξὺ στεῖνος στε-
νωπὸν ἴσον, ὅτι μέγα πλησίον μοι ἔκκειται, καὶ μεγάλα ῥήγνυσι, καὶ αὖ δηλῆ βλαπτό-
μενα, καὶ βίᾳ φανερῶς, ὅτι βίᾳ ἐκβαίνει παρὰ δηλῆ μὴ ἐκείνῃ, ἐφ' ἣ μενοῦσα κακο-
λαλεῖ ῥηγνυμένη καὶ βίᾳ ἐκ ψυχῆς, παρὰ μέρος ἐκείνῃ ὁ ἄλλος. ἀλλ' ὑβ.
Ἡ δὲ πόλεως ἀκρόπολις σαυρεοειδὴς ἐκλήθη, ὁ λιμὴν Διονύσου.

λοιπὸν καὶ φίλον ἄρτι, καὶ ὑμᾶς εἰκὸς ἀμφὶ φιλοσοφίᾳ
καλὰ δεδρακέναι, εἰ μὴ ἄρα ἔχετε.

„Τίς ὁ καλὸς ἀρχὴν σχὼν ἐπαρχίαν Σλαβινίας καὶ Χερσῶνος ἀρχιεπίσκοπος; Εὐγε-
νιος. ὁ δὲ δεῦρο κακοδοξῶν, ὁ δὲ ἐνθάδε ἐφαιδρύνων, μᾶλλον δὲ σαυρὸς ὢν βαρύφρο-
νος καὶ σκληρός, καὶ δύσκολος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπαίδευτος, καὶ ἀπειθὴς καὶ ἀνήκοος
καὶ φιλόχριστος ἅπαν Αὐθεντικὸν ἐπίσκοπος, συνεκτικὸς, καὶ συνεσταλμένος καὶ ἱκανὸς
ἐκκλησίαν συνοδικὴν, καὶ τὸ ἐπιστατικὸν καὶ ἐφορικὸν καὶ βραβευτικὸν, ἐν δεκάτῃ καὶ
πεντεκαιδεκάτῃ μηνὸς ἐν ᾧ ναῷ τῆς καθ' ἡμᾶς μονασπρέας, σαρκοπαθούσης καὶ ἐν-
θουσιάσεως, καὶ τῆς αὐχῆς ἐσκέπης ὑπὸ τῶν σαμβρεβάλων, τῆς χιονοκόλπου Πλάνης, καὶ Πλανο-
δίας Ὑποδενδίτ, καὶ τῆς Κραδίσκας Σαμαρᾶς ἐκφρονούσης ἀρχιφόβους, καὶ ὁμωρίσθησι μὲν
σοιμανδινῶν δὲ σοιμανίτ καὶ νέας Σλαβωνίας, ἥτις ὑπ' ὀνόματι τῆς νέας ζωοπαχω-
ρίτζας, περιέχουσαν νεοτερίαν, καὶ ἀπὸ Ἀβορίτ σεὶς ἀνάβασις, καμπυρνὶτ
σεὶς ἐνυμᾶς διορίζουσα, ὑπὸ τῶν νομίων ἐλαφρῶν σεὶς μεσημβρίας, καὶ τῆς μικρᾶς
ζωοπαχωρίτζας σεὶς ἄρκτον, ἕως καὶ ἀπὸ Πλάβας, καὶ Σουκίνα. Σουκίδος δὲ ὄνομα τῆς ἀρχι-
επισκοπῆς ὑπάρχει ἀνωκέρω Σλαβωνίτ, καὶ Χερσῶνος, ὑφ' ἣν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὠδίνων
Σλάβων τῆς ζωοπαχωρίτζας μέσης ἀρχήν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ Χερσῶνι τῆς σλαβηνικῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς σοφίας, σοφὴ σκληρὰ, καὶ ἐσκεπασμένη ἀνδρικῶς. Ταῦτά σοι, ἀγαπητὲ, καὶ ἐμαυτῷ
πάνυ ἀναγκαῖα, καὶ ἐκ λογισμοῦ τῶν χωρίμων, καὶ φίλων ἀπόντων, καὶ ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ ἐκ
πόριον ἀλκῆς, ἵνα μὴ ἡ θεὸς καὶ ἀρχιερωσύνη ἀνάβασις· ἀπὸ τῆς ἀγχιδίκης φι-
λοσοφίας μανθάνομεν καλάβασις, μικτὴ τριμάρμου μέλας, ἥτις καλάτριμα καλὰ
ἔχουσα. Ἡ ἐπαρχία μὲν, ἀγαπητὲ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν καλὰ τρίμαρχα ἔχουσα ἀφορᾷ καλὰ
τῆς παρόδου, ἔνθεν ἐρωτικὴ καὶ ἀπὸ βασιλικῆς σοφίας, ὑφ' ὧν στηρίζεται, καὶ ἀπὸ καλ-